

SUPLEMENT
LI 180 juny 2022

LLUITA
INTERNACIONALISTA

UCRAÏNA DES DE DINS

CAMPANYA OPERACIÓ SOLIDARITAT
el jovent i els sindicats a la resistència

Unitat Internacional dels i de les Treballadores-Quarta Internacional (UIT-QI)

La UIT-QI a Ucraïna

Una delegació de la UIT-QI integrada per militants de Lluita Internacionalista de l'Estat Espanyol, Marga Olalla, Marc del Alcázar i Josep Lluís del Alcázar, també membre del secretariat Internacional de la UIT-QI, i pel diputat nacional electe Juan Carlos Giordano d'Izquierda Socialista d'Argentina, van estar a Ucraïna des de l'1 de maig fins el divendres 6, brindant solidaritat internacionalista. Van lliurar elements de primers auxilis a l'esquerra ucraïnesa que és a la primera fila de la resistència al costat d'un poble heroic contra la invasió criminal i genocida de Putin i del capitalisme imperialista de Rússia. Campanya que es va portar a terme amb l'aportació solidària de treballadors, joves i dones.

El lliurament material es va fer a *Operació Solidaritat*, una organització composta per lluitadors antiautoritaris, antifeixistes i d'esquerra. Ens va rebre l'activista i periodista Sergei Movchan. *Operació Solidaritat* impulsa una campanya mundial perquè l'esquerra i les organitzacions obreres donin suport a la causa de la classe obrera i la joventut ucraïnesa en la seva resistència a la invasió de manera independent del govern Zelensky. Per això rebutgem la política de corrents burgesos, burocràtics i de l'anomenada «falsa esquerra» que són funcionals a Putin, com les vergonyoses declaracions recents de Lula de Brasil (posar-ne algunes altres).

La UIT-QI amb els seus partits i seccions impulsa aquesta campanya des del primer dia amb consignes molt clares: Fora les tropes de Putin; Suport a

la resistència del poble ucraïnès; No a l'OTAN i a tota ingerència imperialista en aquell país.

La delegació de la UIT-QI va partir des de Barcelona a Polònia i va ingressar a Ucraïna arribant a Lviv i després a la capital Kíev, on es va lliurar l'ajuda material al local d'*Operació Solidaritat* en aquesta ciutat. Després es va entrevistar amb dirigents sindicals combatius destacats i organitzacions d'esquerra. El dirigent ferroviari Aleksandr Skiba, del *Sindicat Lliure dels Ferrocarrils d'Ucraïna*, va fer una crida als ferroviaris i treballadors del món en el seu suport. El dia 5 la UIT-QI va participar de la conferència organitzada per la *Xarxa Europea de Solidaritat amb Ucraïna*, on van exposar diferents dirigents de sindicats, destacant-se els de miners, centrals nuclears, Salut, Construcció, ferroviaris, etcètera. Reflectint la batalla del poble i la classe obrera contra Putin i les conseqüències del pla d'ajustament que aplica el govern de Zelensky que ha retallat drets laborals del poble treballador, quan hauria d'aplicar mesures contra els oligarques i els capitalistes. Hi havia presents Sergei d'*Operació Solidaritat* juntament amb representants d'organitzacions de l'esquerra europea, diputades i diputats de Polònia, Finlàndia, Dinamarca, Suïssa i Argentina amb Giordano.

L'acte el van obrir Vitalii Dudin amb Zakhar Popovych del *Moviment Social*, que impulsen un nou partit que es reivindica socialista, una tasca complicada en un país que va viure dècades de desastres de l'estalinisme. L'esdeveniment va ser cobert per periodistes d'Alemanya i Suïssa, que també van entrevistar la delegació de la nostra internacional.

El que va quedar clar de la visita de la nostra delegació és que hi ha tot un poble mobilitzat resistint la invasió i que tota l'esquerra ucraïnesa -tingui la llengua materna ucraïnesa o la russa- s'ha unit estant a la primera fila militar i política de la baralla, sent part dels que van al capdavant o a la Defensa Territorial i en el voluntariat solidari.

La UIT-QI brinda aquest suport sent conscient que l'autodeterminació definitiva d'Ucraïna i el

Plaça Maidan. Kíiv

Lliurament del material de primers auxilis a *Operació Solidaritat* a Kíiv

Sergei Movtxan: «*Ens cal que tota l'esquerra mundial estigui al nostre costat de la barricada*»

Sergei és periodista i portaveu d'Operació Solidaritat, una xarxa voluntària de lluitadors antiautoritaris, antifeixistes i d'esquerra. En rebre els materials de primers auxilis enviats per la UIT-CI va dir:

«Moltes gràcies companys. Gràcies pel vostre suport, per la vostra campanya. Sense vosaltres, sense la solidaritat internacional, sense l'ajuda internacional tot això seria impossible. Heu pogut veure el que fem i la situació en què estem. Si us plau, difoneu-ho, compartiu-ho amb els nostres companys al món. Ens cal realment que tota l'esquerra mundial estigui al nostre costat de la barricada.»

combat als seus mals de fons per treure-la de la gana, la misèria i la dependència, s'aconseguirà expulsant l'invasor i amb un govern de les i els treballadors i el socialisme, amb plena democràcia obrera, en una lluita independent del govern de Zelensky, l'OTAN i els governs imperialistes de la Unió Europea.

Aquesta primera entrega solidària que hem fet és part d'una campanya que haurà de continuar amb futures entregues en el camí de continuar redoblant el suport material i polític, sembrant lligams solidaris amb dirigents sindicals i polítics que es dignin a continuar donant suport a l'esquerra i la resistència ucraïnesa. Per això cal una gran solidaritat de classe, i que l'esquerra reformista i fins i tot alguna que es reivindica trotskista canviï i brindi el suport, ja que aquells que no donen suport a la resistència

ucraïnesa es posen al camp de l'invasor, en aquest cas Putin i Rússia. Cridem als i a les treballadores, sindicats, organitzacions socials, polítiques, estudiantils, en defensa del medi ambient, feministes i de drets humans a seguir donant suport a la resistència ucraïnesa amb actes, xerrades de debat, aportacions econòmiques, resolucions d'assemblea i/o diferents iniciatives amb aquesta finalitat. La UIT-QI continuarà posant tota la seva militància per això.

7/05/2022

Unitat Internacional de
Treballadores i Treballadors-
Quarta Internacional

Declaració des d'Ucraïna

Operació Solidaritat/

ОПЕРАЦІЯ СОЛІДАРНІСТЬ

Operació Solidaritat impulsa una campanya mundial perquè l'esquerra i les organitzacions obreres donin suport a la resistència contra la invasió de manera independent del govern Zelenski. Uns dies abans de la nostra arribada a Ucraïna feien aquesta declaració:

*"Som la xarxa de voluntaris antiautoritaris d'Ucraïna,
«Operació Solidaritat»*

Tot i ser persones que tenim molts punts de vista diferents, compartim una comprensió comuna de l'agressió russa. Aquesta comprensió és, en resum: que condemnem la invasió de la Federació Russa i els qui la lideren.

Com a activistes antiautoritaris, ens vam unir immediatament al moviment de resistència al començament de la guerra. Molts dels nostres camarades es van unir a les files de les forces de defensa. El nostre propòsit, per tant, és proporcionar-los tot el que necessiten, així com ajudar a d'altres que ho necessiten sempre que puguem.

Ara es podria preguntar: «Com pot ser que les persones que s'han oposat constantment a l'estat durant molts anys ara el defensen amb armes i demanen equips militars de tot el món?» Ens uneix la nostra comprensió d'aquesta guerra com a imperialista i com a acte d'agressió contra el poble. Aquí hi ha les nostres raons:

Això no és, per fer servir les paraules del Kremlin, una «guerra de desnazificació». Ucraïna certament té un problema d'extrema dreta, però la seva escala i influència són exagerades per la propaganda russa, que explota i parasita el llenguatge i la tradició de l'antifeixisme. Ucraïna és un país molt més lliure que Rússia, que cada dia s'assembla més a un règim feixista des que va començar la guerra.

Aquesta no és una guerra per alliberar els ucraïnesos de parla russa. Avui dia, la majoria dels combats a Ucraïna tenen lloc a les zones predominantment de parla russa, on els russoparlants són les principals víctimes d'aquests atroços crims de guerra. És per això que els ucraïnesos no saluden «l'exèrcit rus amb flors» i, en canvi, s'allisten a la Defensa Territorial per rebre els «alliberadors» d'una manera molt diferent de la que afirma Rússia.

Aquesta no és pas la guerra de Rússia contra l'OTAN. Tampoc no és la guerra de l'OTAN contra Rússia amb Ucraïna com a representant. Som crítics amb l'imperialisme occidental que és tan evident a altres parts del món. Tot i això, és Rússia, un estat que intenta imposar la seva hegemonia a la regió, la responsable d'aquesta guerra en particular. Si la neutralitat d'Ucraïna i l'expansió de l'OTAN cap a l'Est fossin les veritables raons de la guerra, ja

s'hauria acabat. O, potser, ni tan sols hauria començat.

Aquesta és també la guerra de Putin contra el seu propi poble. L'operació especial, com exigeix i fa complir l'estat rus que s'anomeni, va permetre al Kremlin instituir una dictadura brutal, reprimir manifestacions contra la guerra, eradicar tots els mitjans de comunicació d'oposició i reprimir tants ciutadans russos que no estaven de acord amb el govern. Bielorrússia també es troba en la mateixa situació. La política russa tracta aquesta repressió sistemàtica de la dissidència i la llibertat com un avantprojecte de l'hegemonia que vol establir sobre el conjunt de la regió.

Les ambicions imperials de Rússia generen demandes d'una magnitud massa costosa perquè qualsevol pugui estar d'acord amb «la pau a qualsevol preu». Sotmetre's a les demandes conduiria inevitablement a la derrota de totes les forces progressistes regionals. El que reflectirà un futur tractat pau dependrà en gran mesura de la situació als camps de batalla. Per això cridem tots aquells per als qui la llibertat, la igualtat i la fraternitat no són paraules buides, a donar suport al moviment de resistència ucraïnès. Hi ha diverses maneres de fer-ho, com per exemple:

Donar suport directament a les Forces Armades d'Ucraïna o la Defensa Territorial;

Donar suport a moviments de voluntaris i iniciatives humanitàries;

Ajudar els refugiats ucraïnesos;

Exigir que els vostres governs brindin ajuda financera, humanitària o militar a Ucraïna;

Advocar per la cancel·lació del deute extern d'Ucraïna, que seria vital per a la reconstrucció de la postguerra.

Finalment, pots donar suport a la «Operació Solidaritat». En fer-ho, pots estar segur que el teu suport ajudarà als sectors antiautoritaris que lluiten per una societat lliure. Una societat lliure de prejudicis, desigualtats i agressions.

Conferència de Lviv del 5 i 6 de maig

Els dies 5 i 6 de maig es reunia a Lviv, a l'oest d'Ucraïna, una conferència organitzada per la Xarxa Europea de Solidaritat amb Ucraïna¹. Hi eren presents militants d'Ucraïna, del sindicalisme combatiu², de moviments feministes i de drets humans, i organitzacions de l'esquerra ucraïnesa. Amb ells i elles, una àmplia delegació de 24 militants de diferents països europeus³, periodistes i diputats d'esquerrers. També vam estar presents la delegació de companys/es de la UIT-QI que veníem de fer entrega de material solidari a Kíiv. La Conferència va ser presentada pel *Moviment Social*, una ONG que aspira a construir un partit pel socialisme.

Es van succeir les intervencions de les delegacions ucraïneses amb diversos missatges. Un, la forta unitat que hi ha a la classe obrera a l'hora d'enfrontar l'agressió de Putin i la seva disposició a la lluita, participant a l'exèrcit i les defenses territorials. També la preocupació pels i les treballadores que estaven a zones ocupades per l'exèrcit rus. La segona, la denúncia de les mesures del Govern de Zelenski retallant drets sindicals i beneficiant els oligarques capitalistes, com amb la possibilitat unilateral del canvi de condicions de treball i l'acomiadament lliure. A l'estat de guerra actual les vagues estan prohibides i les manifestacions poden prohibir-se sense una ordre judicial. També es va denunciar la situació de les dones, víctimes d'abusos i violacions i de la discriminació de minories com la gitana.

A la conferència sempre hi va ser present el debat a l'esquerra europea i mundial sobre la guerra. Les crides a la solidaritat amb la resistència del poble ucraïnès i en particular amb la seva classe obrera van ser constants, rebatent una vegada i una altra els arguments del sector de l'esquerra que -per activa o per passiva- dona suport a la intervenció imperialista russa.

El dret del poble ucraïnès a armar-se per defensar-se també va ser reivindicat.

Així mateix, a les intervencions hi havia molta preocupació per la reconstrucció del país quan la guerra acabi. Moltes infraestructures estan destruïdes, així com ciutats senceres a l'est, moltes fàbriques i la producció agrícola que és vital per a la supervivència també ha quedat molt reduïda. Com es podrà reconstruir el país? Amb quins recursos? Al servei d'una oligarquia o del poble que ha posat la vida per defensar-lo? I diversos missatges, com el que no es pot pagar el deute extern i que la reconstrucció ha de ser al servei dels i les treballadores i el poble.

Notes

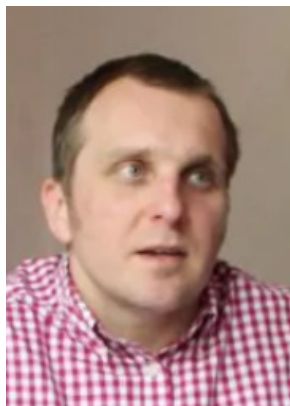
¹ Xarxa Europea de Solidaritat amb Ucraïna, aplega organitzacions de l'esquerra sindical i política europea. A l'estat espanyol hi participem l'Aurora i Lluita Internacionalista.

² Sindicats presents: *Sindicat Lliure de treballadors del ferrocarril*, *Sindicat Independent miner de Kryvi Rih i Txervonograd*, *Sindicat de la Construcció d'Ucraïna*, *Sindicat de treballadores de la Salut d'Ucraïna*. *Moviment d'infermeres*. *Sindicat de treballadors d'indústria atòmica*.

³ Delegacions Internacionals formades per diputats i diputades d'Argentina, Polònia, Dinamarca, Suïssa, Finlàndia, representants de les ciutats de Lió i Ginebra, representants d'organitzacions d'esquerra, feministes i sindicalistes del Regne Unit, França, Estat espanyol, Bèlgica, Suïssa, Fundacions anticolonials, de drets humans i periodistes d'Àustria i Alemanya.

«L'esquerra a Ucraïna s'està construint lluitant per la independència i pels drets socials»

Vitali Dudin i Zakhar Popovix són membres del secretariat de *Moviment Social d'Ucraïna (Sotsialnyi Rukh)*, una organització de l'esquerra revolucionària que lluita per la justícia social, per la democràcia radical, contra el govern neoliberal de Zelenski i que ara participa de la resistència contra la invasió russa. Els vam entrevistar el passat 1 de maig a Lviv (Ucraïna).

LI.- Quina és la situació actual de la invasió russa, que sembla que s'està concentrant a l'est? Creieu que Putin en tindrà prou amb el Donbass?

Vitali Dudin.- Ucraïna pateix la guerra més destructiva a Europa des

de la II Guerra Mundial. Ciutats senceres com Mariúpol i d'altres a l'est han estat arrasades. Gràcies a les forces armades ucraïneses, la regió de Kiiv i la de Txernihiv han estat alliberades, però existeix el risc encara d'atacs a grans ciutats obreres com Zaporizhia o Krivii Rih. Ucraïna ha perdut els ports al sud, té difícil accés al Mar Negre i no en té al mar d'Azov. Després de dos mesos de guerra Ucraïna ha perdut moltes vides (estem parlant de milers de vides) i molta infraestructura necessària pel nostre desenvolupament.

LI.- La resistència del poble ucraïnès ha sorprès tothom. Quines en són les claus?

VD.- Crec que la raó principal és la forta justificació moral que tenim per defensar la nostra terra. La gent sap que és a la seva terra i que aquesta guerra és totalment injustificable. La guerra és contra l'existència mateixa del poble ucraïnès com a poble independent. És una amenaça existencial pel poble ucraïnès. És el genocidi que hem vist a Butxa o a Irpin. I quan veiem els arguments de la propaganda russa, queda clar que un dels seus objectius és destruir el poble ucraïnès. Crec que el seu objectiu polític és subordinar el nostre poble, acabar amb la seva sobirania, fer-lo dependent de Moscou. Però per la gran resistència del poble ucraïnès aquest pla ha fracassat. Ara han hagut de concentrar-se a Donbass, Kherson, Khàrkiv i Zaporizhihia.

Zakhar Popovix.- Molts s'han sorprès per l'efectivitat de la resistència ucraïnesa. El seu error és no haver entès que Rússia no és l'URSS. És cert que Rússia té un exèrcit molt poderós, però també que Ucraïna va heretar una part significativa del potencial humà, científic, tecnològic i militar soviètic.

LI.- L'esquerra internacional està molt dividida sobre Ucraïna i només una part donem suport a la resistència contra la invasió russa. Ha passat el mateix a l'esquerra ucraïnesa?

VD.- La nostra organització, *Moviment Social*, va néixer després de la Revolució de la Dignitat de Maidan, al 2013-2014. Allò va transformar la nostra societat. Els partits prorussos van desaparèixer, primer per la seva crisi organitzativa i després per mesures com la il·legalització del Partit Comunista al 2015. Pels seus vincles amb el Kremlin no tenien suport popular. Encara n'hi ha, però no poden concórrer a les eleccions. El Partit Socialista també va perdre la confiança de la gent fa deu anys. Zelenski els ha suspès ara. Les organitzacions d'esquerra que estaven connectades amb Rússia van col·lapsar. Ara la dreta és majoritària, i la ultradreta és important, però l'esquerra s'està construint: lluitant pels drets socials i per una Ucraïna independent de diferents formes, alguns al front, altres a l'ajuda humanitària, i d'altres actuant a l'esfera política.

Z.P.- Personalment em sap greu que la majoria de formacions d'esquerra desapareguessin després del 2014, perquè d'alguna manera presentaven demandes de la classe treballadora. Però lamentablement tenien un caràcter xovinista rus i pro-imperialista rus. No podien imaginar-se el socialisme sense l'imperi rus. Era inevitable amb aquesta política que perdessin el suport popular en les circumstàncies d'Ucraïna.

LI.- Heu denunciat el Govern Zelenski per la seva legislació laboral a la guerra. I també per la il·legalització d'alguns partits.

VD.- Nosaltres som una força revolucionària que vol una transformació social radical i una democratització de la societat. Però ara veiem la constitució ucraïnesa com l'instrument d'alguns canvis positius, que garanteix alguns drets. No estem

disposats a cedir els nostres drets laborals, amb aquesta llei laboral extraordinària adoptada el 15 de març que permet retallar els salaris sense cap risc per a l'empresari.

Quan parlem de llibertats polítiques hem de deixar molt clar que estem en contra de la repressió per motius ideològics. Si algú comet un delictes, ha de ser jutjat correctament, però no hi ha justificació per al decret que es va aprovar. No deixava de ser una forma de populisme, per dir que tot allò que sona a socialisme és dolent i pro-rus. No donem suport a aquests partits burgesos, que no són realment socialistes, però no veiem justificat que no se'ls deixi participar en el sistema polític. Per això a la nostra declaració deixem molt clar que no són socialistes ni internacionalistes, però que aquest decret no té raó de ser.

ZP.- Es tracta de partits petits, però tant se val. No s'ha seguit un procediment legal, per més que aquests partits no siguin realment representants dels treballadors.

LI.- Hem vist manifestacions a Rússia contra la guerra i la lluita dels partisans de Bielorússia per frenar la invasió. Quin és el vostre missatge per a ells?

VD.- Vull mostrar la meua solidaritat a tota aquesta gent que lluita contra el seu propi govern per aturar aquesta guerra iniciada per l'imperialisme rus. No estem contra el poble rus, sinó contra aquest règim pro-feixista, imperialista i oligàrquic a Rússia que ha convertit el règim bielorús en un satèl·lit. Es pot discutir la dimensió d'aquestes protestes antiguerres. Sabem que és molt difícil organitzar-les. Molta gent allà recolza la propaganda xovinista russa, potser perquè estan atomitzats, individualitzats i no poden lluitar per millorar les seves condicions socials. Molts callen, esperant que Putin millori les seves vides en el futur. Ara no veiem grans protestes antiguerres a Rússia, però esperem que arribin un dia. La millor garantia de pau a Ucraïna no són les negociacions amb el règim de Putin sinó el seu enderrocament pel poble rus. Sobre Bielorússia, veig que el poble no dona suport a la guerra a Ucraïna i que ara Lukaixenko ha d'anar amb més cura. Ens agradaria que la solidaritat porti la pau a Ucraïna, encara que per descomptat sabem que no serà fàcil.

LI.- Dieu que cal construir el socialisme. Quan parleu amb un treballador, com percep aquesta idea després de tants anys d'opressió de l'estalinisme?

VD.- Per descomptat, és difícil ser socialista a Ucraïna, per la nostra història. Per això intentem construir el nostre missatge per arribar a la gent. En primer lloc, cal parlar de les reivindicacions socials actuals de la classe obrera, i d'una transformació política i econòmica global. I per descomptat en diem socialisme perquè és la paraula que millor expressa el que cal fer: la propietat social de les empreses, apujar els impostos als rics, control obrer de les empreses... Ara escrivim sobretot sobre la situació actual, però mai hem deixat de dir que el nostre objectiu és el socialisme. Altrament la gent ens confondria amb els partits populistes que encara existeixen a Ucraïna. Avui parlem de la protecció dels treballadors, però diem que el futur és el socialisme. El que cal entendre és que les idees socialistes van néixer a Ucraïna amb la industrialització i que eren les més populars als anys vint del segle passat. Són idees molt arrelades al poble ucraïnès: no van néixer amb la Unió Soviètica.

Z.P.- El centre del nostre programa polític va ser una declaració que vam publicar al 2014 durant la Revolució de la Dignitat de Maidan. Ens basàvem en les Tesis d'Abril de Lenin i en el Pro-

(va a pàg 8)

Algunes reflexions sobre la política de *Moviment Social*

Vam tenir dues intenses reunions amb el *Moviment Social*. En l'anàlisi de la situació, el paper dels sindicats i les crítiques a Zelenski (legislació de retallada dels drets laborals i prohibició dels 11 partits), tenim acord general. Però, justament per la importància que tenen, la seva relació amb la classe i els seus objectius, així com per les coincidències i les difícils circumstàncies en què s'estan construint, vam iniciar un fraternal debat sobre alguns dels punts del seu programa.

Un d'ells, referent al fet que reivindiquen el leninisme i el Programa de Transició, però argumenten que el pes de l'estalinisme en la consciència avui no permet expressar explícitament un programa en aquests termes. Les dificultats ens semblen òbvies i caldrà trobar la manera més adequada de fer-les assequibles a la classe obrera, però cal tenir-ho molt present i evitar que les dificultats no amaguin una adaptació a la situació per por de ser il·legalitzats.

El segon punt serien les consignes d'acció que proposen. En algunes concordem, com contra el deute –tot i que creiem que s'hauria de formular amb el «No pagament», posant en el centre la força dels i de les treballadores ucraïneses i no només l'exigència solidària de «Condonació del deute»-. Però tenim diferències en altres qüestions referents a l'imperialisme. Per exemple, van incorporar inicialment l'exigència de reclamar una força d'interposició de l'ONU, que avui han retirat o, a la proposta de resolució que van presentar a la Conferència de Lviv, incloïen - amb una nul·la crítica al paper dels governs europeus o d'EUA i l'OTAN-, la demanda d'integració a la Unió Europea. Ho argumentaven dient que avui dia, no donar suport a aquesta consigna és allunyar-se del tot de la gent i comparaven la seva situació amb la de Polònia, un país que es troba a la Unió Europea i que es veu molt més ric que Ucraïna, encara que estiguin un al costat de l'altre... Els argumentem el contrari i la necessitat de delimitar-se de l'imperialisme i els seus organismes. I ens va alegrar veure que en el text de resolució de la Conferència de Lviv s'havia retirat aquesta exigència d'entrada a la UE. Potser hi havia hagut altres opinions en el mateix sentit.

Enllaçant amb el primer apartat, creiem que no apareix un programa clar de ruptura, sinó una combinació de consignes democràtiques i sindicals. I això serà essencial per a definir el programa per a la reconstrucció després de la guerra.

Uns debats que esperem continuar aprofundint des del respecte a un partit que s'està construint en plena guerra. Nosaltres seguirem acompanyant aquests debats de tot el suport que estigui a la nostra mà per a la seva construcció.

(ve de pàg 7.
Entrevista a Moviment Social)

grama de Transició de Trotski. En aquella situació revolucionària vam intentar formular aquelles mateixes idees amb noves paraules. I va ser extremadament popular, per exemple, la des-oligarquització del poder. El socialisme està desacreditat a Ucraïna per l'herència soviètica, però les idees centrals són populars. La gent busca alternatives i nosaltres intentem donar-les.

LI.- Quina crida feu a la classe obrera i a l'esquerra internacional?

VD.- Camarades de tot el món, si us plau doneu suport a Ucraïna, perquè és en l'interès de la classe obrera internacional. No hi pot haver drets socials ni dignitat humana en un món on un dictador boig pot començar una guerra global. També que doneu suport a la reivindicació de la cancel·lació del deute a Ucraïna, que també pot ajudar a altres països.

Z.P.- És també una mesura contra l'imperialisme occidental. El deute és un instrument per controlar els països més pobres.

Parlem amb Aleksandr Skiba, del *Sindicat*

“La guerra no pot justific

Parlem amb Aleksandr Skiba, líder del Sindicat Lliure de Treballadors/es del Ferrocarril d'Ucraïna. A més d'explicar-nos com es viu aquest moment en un important sindicat de Kyiv, va cridar en un vídeo als ferroviaris d'Argentina i de l'Estat espanyol a redoblar la solidaritat.

El transport ferroviari ucraïnès és vital. És el mitjà que connecta tot el país. Per això Putin ha elegit les vies fèrries com a blanc dels seus bombardejos. Els i les treballadores del ferrocarril van tenir molta responsabilitat els primers dies de guerra. Va ser l'únic mitjà de transport regular que es va mantenir, en escassejar per exemple el dièsel pels autobusos. Va ser essencial per permetre el moviment de les primeres setmanes, amb les evacuacions massives, per fer arribar aliments a zones desproveïdes i també en el pla militar. Això va obligar a fer jornades interminables en condicions de treball molt precàries i amb molt de risc, més tenint en compte que una part dels i de les treballadores s'han incorporat a l'exèrcit i la Defensa Territorial', «mentre els caps segueixen vivint bé», ens explica Aleksandr.

Aleksandr rebutja les imposicions del Govern Zelenski, amb el decret especial del passat 24 de març, que permet el retràs en els pagaments dels salaris i anul·la els convenis col·lectius. «Després d'anys de lluita, havíem aconseguit establir temps de descans i vacances, així com altres mesures que han estat derogades», assenyala.

La legislació ucraïnesa no permet en el ferrocarril la vaga en considerar-lo un servei essencial. Tot i això els treballadors lluiten amb mobilitzacions contra l'administració amb el que anomenen «vaga a la italiana», que suposa un estricte treball

Aleksandr Skiba, segon de dreta a esquerra, amb la delegació de la UIT-QI (de dreta a esquerra: Juan Carlos, Marga, Marc i Josep Lluís) i Sergei Movchan, a l'esquerra

ar el retrocés dels drets obrers”

a reglament. La darrera convocatòria de vaga es va realitzar el 2018 i es va anar estenent des dels centres de Kíiv a la major part del país. Es van aconseguir importants millores i el sindicat va guanyar influència i va passar a ser el segon del sector en nombre d'afiliades i afiliats. Els maquinistes són el sector més combatiu.

Els ferrocarrils a Ucraïna són estatals i hi treballen al voltant de 240.000 persones. Però ara el Govern té el projecte de privatitzar les parts més rendibles, és a dir, el transport de mercaderies, mantenint com a estatals les que no ho són, el transport de passatgers. Fins a l'any 2000 el transport de passatgers donava guanys, però a partir d'aquesta data es van combinar els alts salaris a la direcció de la companyia i una política que va abandonar el manteniment, es van tancar tallers de reparació, les inversions es van limitar a la compra d'alguns trens nous, es va disparar la corrupció i la mala gestió.

Aleksandr assenyala que estan molt preocupats per la situació al camp. Els trens en aquesta època sempre carregaven fertilitzants minerals, els quals són fonamentals per assegurar la producció agrícola. Avui no es transporta, cosa que pot provocar una crisi alimentària que seria gravíssima, unida a les conseqüències de la guerra, no només per a Ucraïna sinó per a altres parts del món. També hi ha una gran preocupació per les zones ocupades, on si bé es lliura una mica de menjar a la població, no hi ha medicaments. S'han fet alguns intents per fer-los arribar, però han estat bloquejats per les tropes de Putin. Ens explica Aleksandr que és urgent fer arribar medicaments i equips mèdics a aquests llocs.

Finalment, fa una crida a les i als treballadors per tal que facin respectar els seus drets a tot el món. «La guerra no pot ser el mecanisme pel qual els governs facin retrocedir els drets de les i els treballadors», ens diu, en un clar missatge internacionalista perquè les conseqüències de la guerra no les paguin els treballadors sinó els capitalistes. Per part nostra, li vam fer arribar la salutació dels ferroviaris del Ferrocarril Sarmiento d'Argentina, donant-li a conèixer la lluita que porten en defensa del salari, les condicions de treball i per la reestatització de tot el sistema ferroviari sota control de les seves treballadores i treballadors. I li vam reproduir a Aleksandr les paraules de la diputada d'Izquierda Socialista i delegada ferroviària Mónica Schlotthauer i de Rubén Sobrero a l'acte del Primer de maig. El dirigent ferroviari va fer una crida a solidaritzar-se en el seu suport. Un deure dels lluitadors del món en defensa de la classe obrera ucraïnesa, en aquest cas, de les i els treballadors ferroviaris i els seus dirigents combatius que lluiten en una situació tan difícil.

Juan Carlos Giordano,
diputat nacional electe

Nota

¹ Per exemple, a la seva cotxera dels 300 maquinistes, entre 15 i 20 es van incorporar a unitats militars.

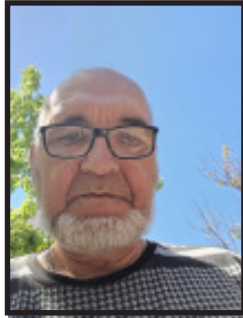
«La nostra lluita és la vostra»

Reproduïm la crida que Aleksandr va fer a través d'un vídeo demanant la solidaritat internacional amb la seva lluita.

«Sóc Aleksandr Skiba, visc a Kyiv, sóc maquinista. Pertanyo a la secció local del Sindicat Lliure de Ferroviaris d'Ucraïna, ubicada a Dárnetsia, Kyiv. Pels nostres camarades a Argentina, l'estat Espanyol i arreu del món, els vull desitjar força, sort i paciència en la vostra lluita pel vostre alliberament. Perquè la vostra lluita és la nostra, igual que la nostra lluita és la vostra. Nosaltres necessitem lluitar fins a sortir victoriosos i aconseguir la cancel·lació del nostre deute, tant extern com intern. Els problemes i les calamitats que nosaltres estem patint en aquest moment de guerra són problemes que afecten la gent a d'altres parts del món, així que és important unir-nos en solidaritat. Moltes gràcies».

«Lluitem al front contra la invasió i ahora contra les reformes antiobreres»

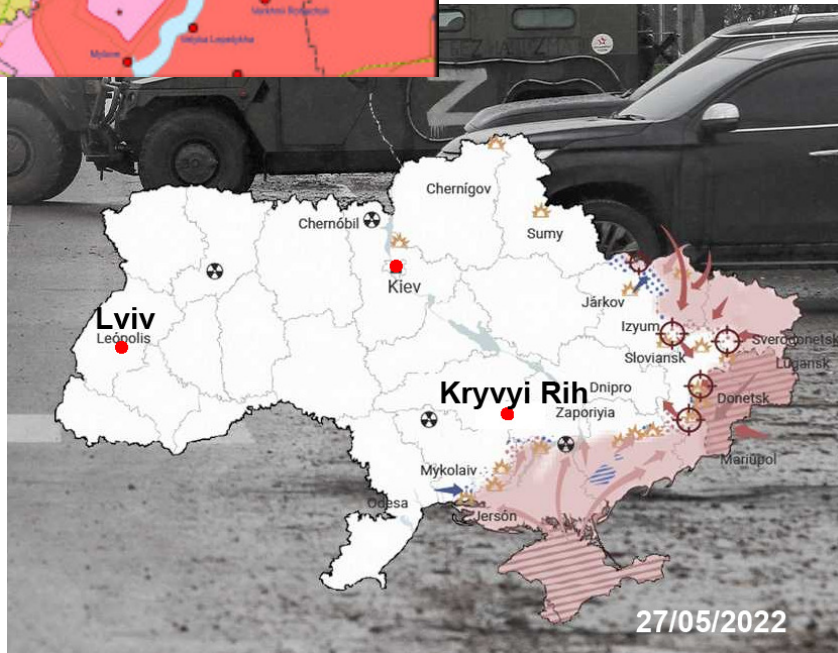

Yuri Samoïlov, dirigent local de Kryvyi Rih del *Sindicat Independent de Miners d'Ucraïna*, respon a les preguntes de Lluita Internacionalista en una videotrucada realitzada el 1 de juny.

Lluita Internacionalista.- Quina és la situació a Kryvyi Rih?

Yuri Samoïlov.- Kryvyi Rih és molt a prop del front. És una ciutat geogràficament molt allargada: de sud a nord té 120 km. Els obrers que viuen al sud són a 40 km dels combats i cada dia escolten els bombardejos. Cada dia hi ha alarmes antiaèries, però ens hi hem arribat a acostumar després de tres mesos de guerra. Tot i que des de la destrucció

d'una gran fàbrica fa uns quants dies ha tornat a la por. Gairebé totes les fàbriques continuen treballant,

encara que no sigui al 100%. A la ciutat hi ha uns 100.000 refugiats, la majoria de Mariúpol. Continuen arribant tanta gent com els que decideixen marxar. Des del punt de vista polític la situació és interessant, perquè l'administració civil de la ciutat està governada pel partit abans pro-rus, la Plataforma Opositora per la Vida (el partit de Ianukóvitx), que s'enfronta totalment a la invasió. Des del punt de vista humanitari, hi ha menjar, hi ha material mèdic, però hi falten algunes coses. La situació no és crítica, la gent té sostre, però cada cop hi ha més refugiats demanant ajuda al carrer.

LI.- Què fa el sindicat miner?

YS.- Un miler de membres del sindicat han estat mobilitzats a l'exèrcit o la Defensa Territorial i el sindicat va prendre la decisió de donar-los suport. Ara no hi ha diferència entre l'exèrcit regular i la Defensa Territorial, tots són al front: el meu nét està en una d'aquestes unitats i l'exèrcit rus els està bombardejant amb míssils GRAD. Donar-los suport és la primera tasca. La segona és lluitar contra totes les reformes antiobreres que el govern intenta imposar en plena guerra. Estem intentant frenar aquests atacs del capital juntament amb Moviment Social i altres organitzacions de l'esquerra i sindicals. La dificultat ara és que tots els dirigents sindicals han estat mobilitzats: en el meu cas no, perquè tinc 66 anys. Ara les dones han pres el relleu a la direcció del sindicat, i estan impulsant

l'ajuda humanitària: a les fàbriques Metinwest i Arcelor Metal, que són molt grans, s'han organitzat centres d'acollida de refugiats i nosaltres hi portem menjar. També col·laborem amb la gent que viu a prop de la Kherson, que està sota ocupació russa: els activistes locals d'allà vénen a Kryvyi Rih i els ajudem amb el que podem (menjar, generadors...)- A la nostra xarxa sindical hi ha també sindicats del sector sanitari, a través dels quals donem suport als hospitals.

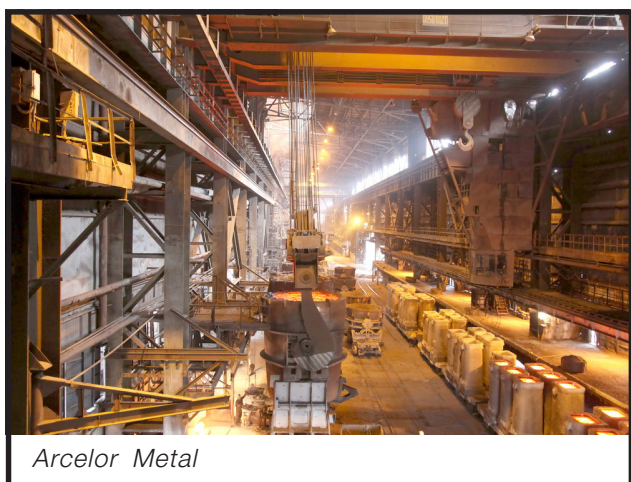
LI.- Quina és la situació d'aquest miler de companys que són al front?

YS.- La primera dificultat és que no van tenir prou formació abans de ser enviats al front. Han hagut

«s de Zelenski»

d'aprendre molt de pressa i falten instructors. Els portaveus de l'exèrcit asseguren que estan equipats, però nosaltres, des de la base, sabem que hi falten moltes coses: roba, botes... També quan hi ha situacions conflictives amb els comandaments, els nostres companys intenten protestar. Reben el suport jurídic per part d'alguns advocats voluntaris: ara necessitem professionalitzar aquest suport legal, perquè hi ha molta feina.

Arcelor Metal

LI.- Com veu el govern de Zelenski?

YS.- Zelenski va néixer a Krivyi Rih i el conec personalment, també el seu pare i la seva mare. Com tots els presidents, si s'enfronta amb els obrers tindrà problemes. Ja va passar el 2020, quan vam organitzar una vaga minera: vam estar tancats sota terra a la mina 46 dies i el govern es va enfrontar als miners i la fiscalia va obrir diversos casos penals. Per això va guanyar les eleccions municipals el partit opositor. Justament aquests dies el tribunal Suprem ens ha donat la raó en aquella vaga.

LI.- Ara enfronten una onada d'acomiadaments

YS.- Sí, perquè al març la Rada [parlament] ucraïnesa va adoptar una llei antiobrera, que estableix que tots els refugiats que han marxat per la guerra tenen suspeses les seves relacions laborals. I la llei no explica com es pot recuperar el lloc de feina. I els oligarques i les multinacionals ara han decretat que tots els refugiats s'han de reincorporar a la feina l'1 de juny. Molta gent ha tornat, altres no han pogut i han perdut els seus llocs de treball, i altres han tornat, però no els han permès reincorporar-s'hi.

LI.- Quin és el vostre missatge per als sindicats a la resta d'Europa?

YS.- Quan va començar la guerra, el món va descobrir Ucraïna. Els noms de les nostres ciutats apareixen a les notícies, també el de Kryvyi Rih. Hi ha un interès per nosaltres, però amb això no n'hi ha prou. Necessitem solidaritat, i solidaritat concreta, no amb tota Ucraïna, sinó amb els obrers. I no amb els obrers en abstracte. Som l'únic sindicat realment d'esquerres i crec que la gent d'esquerres ens hem de donar suport els uns als altres. Necessitem un suport directe dels nostres companys a Europa. Si algú té dubtes, té pregun-

Vaga minera de 2020 a Krivyi Rih

tes, ens pot contactar directament. Hem d'ampliar aquestes relacions. En conèixer més sindicalistes a Europa hem descobert que els falta informació sobre Ucraïna. Per això la imatge de la societat ucraïnesa pot ser molt diferent de la realitat. Per desgràcia hi ha gent que creu que tot el que diuen a les televisions europees és mentida i el que diuen les forces pro-russes, per defecte, és veritat. I no és així, la societat ucraïnesa és molt més complexa. Jo sóc ètnicament búlgar d'un petit poble. Al meu poble ja han mort diversos búlgars per la llibertat d'Ucraïna. I també per la llibertat d'Ucraïna ara se sacrifiquen no només els nacionalistes: els búlgars, els romanesos, els jueus i els russos, que són també ciutadans d'aquest país. És una lluita que té un caràcter popular.

Taras Bilous, del *Moviment Social (Sotsialniy Rukh)*

L'autodeterminació i la guerra.

Segona carta a l'esquerra occidental

Taras Bilous és historiador ucraïnès, activista del Moviment Social (Sotsialniy Rukh) i editor de la revista Commons. Reproduïm la seva "Segona carta a l'esquerra occidental" en què reclama i argumenta la necessitat de solidaritat amb la

resistència del poble ucraïnès contra la invasió russa. Traduïda al castellà i publicada per *Viento Sur*, la reproduïm amb autorització de l'autor. Traducció al català de *Lluita Internacionalista*.

No podem saber com es desenvoluparà Ucraïna després de la guerra. El que sí que sabem és que les conseqüències seran terribles si venç Rússia.

Fa dos mesos, quan vaig escriure «Carta a l'esquerra occidental des de Kiïv», esperava que l'estupor causat per la invasió russa i les veus de l'esquerra ucraïnesa portessin a l'esquerra occidental a reconsiderar-ne l'enfocament. Malauradament, molts sectors no ho han fet. En els seus anàlisis de la guerra, la població ucraïnesa és una víctima que necessita ajuda humanitària i res més, en comptes d'un subjecte amb desitjos que s'haurien de respectar.

És clar que això no es refereix a tots els components de l'esquerra, ni molt menys. Els partits d'esquerra escandinaus i els d'Europa Oriental han escoltat a la gent ucraïnesa i donen suport al subministrament d'armes a Ucraïna. S'observa cert progrés entre les i els socialistes nord-americans, però per desgràcia ni tan sols una declaració conjunta de socialistes ucraïnesos i russos ha convençut prou persones perquè recolzin el suport militar. Permeteu-me dirigir-me una vegada més a l'esquerra.

Una guerra justa?

Comencem abordant una qüestió molt comuna: ¿Per què es presta tanta atenció i tanta ajuda a Ucraïna, mentre que no es fa el mateix amb altres conflictes armats al món? En primer lloc, ¿són les conseqüències potencials de la guerra raó suficient per prestar-li més atenció? Quan va ser la darrera vegada que el món era tan a prop de l'amenaça

d'una guerra nuclear? En segon lloc, admeto que a altres conflictes no se'ls presta prou atenció. Com he escrit anteriorment, el fet que Europa hagi tractat les persones refugiades ucraïneses molt millor que les seves homòlogues sirianes i afganeses es deu al racisme. És un bon moment per criticar les polítiques migratòries i assenyalar que l'ajuda prestada a la gent refugiada ucraïnesa s'hauria de concedir a totes les persones refugiades, vinguin d'on vinguin.

Recordo un altre conflicte armat en què parts de l'esquerra aplaudien els nois bons (i noies) i els prestaven una atenció desmesurada en comparació amb altres conflictes armats: Rojava. Ucraïna no és Rojava, i podem enumerar moltes queixes pel que fa a les polítiques internes i exteriors de Zelensky. Ucraïna no és ni tan sols una democràcia liberal clàssica: aquí, tots els presidents intenten amassar tant poder com sigui possible amb mecanismes informals, el parlament promulga lleis inconstitucionals i sovint es violen els drets i llibertats de la ciutadania. Fins i tot durant la guerra, el govern ucraïnès ha aprovat una llei que retalla drets laborals. En aquest sentit, no és gaire diferent de la resta d'Europa Oriental.

Això vol dir que el poble ucraïnès hauria de depositar les armes? Al meu parer, la resposta és evident: vaig decidir enrolar-me a les Forces de Defensa Territorial només començar la guerra, i no sóc l'únic, ni de bon tros. Anarquistes d'Ucraïna, Bielorrússia i fins i tot uns quants de Rússia lluiten actualment a la Defensa Territorial o hi col·laboren. Ni Zelenski ni l'Estat ucraïnès no els agraden, la policia els ha detingut repetidament en algunes manifestacions (també a mi) i alguns anarquistes estrangers han estat objecte d'intents de deportació per part dels serveis especials. Malgrat tot, vam anar a la guerra. Potser penseu que aquests no són veritables

anarquistes, o potser pugueu plantejar-vos que nosaltres sabem alguna cosa sobre Europa Oriental que se us escapa.

Sóc socialista i no penso que calgui defensar el propi país en qualsevol guerra defensiva. Aquesta decisió hauria de dependre d'una anàlisi de les forces participants, la naturalesa social de la guerra, els sentiments de la població, el context general i les conseqüències potencials de diferents resultats. Si Ucraïna estigués governada per una junta feixista i la situació fos la que descriu la propaganda russa, jo també condemnaria la invasió, però no m'uniria a l'exèrcit. En aquesta situació seria més apropiat impulsar una lluita guerrillera independent. Hi ha altres invasions, com la que van dur a terme els EUA a l'Afganistan o l'Iraq, que cal condemnar, però ¿hauria estat correcte lluitar en defensa dels règims dels Talibans o de Saddam Hussein? Ho dubto. ¿Val la pena protegir la democràcia molt imperfecta d'Ucraïna davant del règim parafeixista de Putin? Sí.

Sé que a moltes persones no els agraden aquests plantejaments. Després de 2014, quan a Ucraïna es va fer popular titllar Putin de feixista, vaig criticar aquesta opinió. Tot i això, en els últims anys el règim de Putin s'ha tornat cada vegada més autoritari, conservador i nacionalista, i després de la derrota del moviment antiguerres, la seva transformació ha fet una altra volta. Intel·lectuals d'esquerra russos com Greg Yudin i Ilya Budraitskis pensen que el país està evolucionant cap al feixisme.

En molts conflictes armats, és correcte propugnar la diplomàcia i l'acord. En molts casos de conflictes ètnics, els corrents internacionalistes no haurien de prendre partit. Però aquesta guerra no va d'això. A diferència de la guerra al Donbàs el 2014, que era una qüestió complicada, la naturalesa de la guerra actual és simple. Rússia lliura una guerra imperialista agressiva; Ucraïna lliura una guerra popular d'alliberament. No podem sa-

ber com es desenvoluparà Ucraïna després de la guerra, ja que això depèn de tota una sèrie de factors. Però sí que podem donar per fet que si guanya Ucraïna hi haurà alguna oportunitat d'un canvi progressista. Si venç Rússia, les conseqüències seran terribles. Aquesta és la raó principal per donar suport a la resistència ucraïnesa, inclosa l'ajuda militar.

L'extrema dreta ucraïnesa

Potser algú es plantegi una altra pregunta: Què dir de l'extrema dreta ucraïnesa? En els debats més raonables sobre aquesta qüestió, un bàndol sempre destaca l'escàs suport electoral amb què compta l'extrema dreta i la seva nul·la representació parlamentària, mentre que l'altre bàndol insisteix que, a causa de la seva infiltració en certs aparells de l'Estat i la seva participació activa en les manifestacions de carrer, l'extrema dreta exerceix una influència desproporcionada en la política ucraïnesa. Ambdues afirmacions són certes, però hi ha un fet important que tots dos bàndols solen passar per alt: la influència desproporcionada de l'extrema dreta es va basar en gran part en la feblesa de la societat civil i de l'Estat, no pas en la seva força.

La presència de l'extrema dreta s'observa a tot l'Europa Oriental, encara que la dinàmica varia d'un país a un altre. A finals de la dècada del 2000, l'extrema dreta russa va sembrar el terror als carrers, amb bombardejos, pogroms i altres atacs letals. Després dels disturbis de la plaça Maneshnaya el 2010, l'Estat rus va decidir intervenir-hi i membres de l'extrema dreta russa van fugir del país o van ser empresonats. Alguns es van refugiar a Ucraïna, que era un lloc segur, en particular perquè l'aparell repressiu de l'Estat ucraïnès és molt més feble. (La debilitat relativa de l'Estat també va ser la raó principal de l'èxit de les manifestacions de masses a Ucraïna en comparació amb les de Bielorrússia, on els manifestants s'enfrontaven a la detenció arbitrària

Defensa Territorial amb combatents d'ètnia gitana

i la tortura, o les de Kazakhstan, on les forces de seguretat recolzades per Rússia van practicar una repressió mortal.)

En els darrers anys, les forces de l'extrema dreta a Ucraïna han estat sotmeses a noves proves. Des de la revolta de Maidan, el desenvolupament d'una societat civil liberal ha alterat l'equilibri de forces al carrer. Fins fa poc no hi havia una divisòria clara entre l'extrema dreta i altres grups polítics, però això també està canviant gradualment gràcies a l'ascens del moviment feminista i LGTB, que s'oposen als radicals de dretes. Finalment, gràcies a la campanya contra la deportació de l'anarquista bielorus Aleksey Bolenkov i a la protecció del districte de Podil davant de l'extrema dreta a Kíiv l'any passat, vam assistir a un ressorgiment del moviment antifeixista als carrers.

Des del 2014, l'extrema dreta ha compensat els seus fracassos electorals reforçant la seva presència als carrers i la seva aliança amb els liberals, formada durant els anys de lluita contra el règim de Ianukóvitx. No obstant, aquesta unió va començar a esquarterar-se gradualment després que Zelensky accedís al poder el 2019. L'extrema dreta, en particular el moviment Azov, estava en crisi, i després del cessament del ministre d'Interior, Arsen Avakov, a qui es considerava el patró d'Azov, l'aparell d'Estat va començar a tractar-lo amb més fredor.

Per descomptat, la guerra ho ha alterat tot, i el que passi a continuació depèn de molts factors. La participació de l'extrema dreta ucraïnesa a la guerra actual és menys important que el 2014, amb una excepció evident: el Regiment Azov. Però no tots els integrants d'aquest regiment són d'extrema dreta, i com que estan integrats a la Guàrdia Nacional i les forces armades, executen les ordres de l'alt comandament. I fins i tot l'Azov no és més que una petita part de la resistència ucraïnesa. Per tant, no hi ha motiu per suposar que la guerra actual impulsarà l'ascens de l'extrema dreta tant com va passar amb la guerra al Donbàs.

Ara com ara, la principal amenaça per a la població d'Ucraïna no és l'extrema dreta ucraïnesa, sinó els ocupants russos. Això inclou grups que en anys recents han estat atacats sovint per l'extrema dreta, com ara les comunitats gitanes i les persones LGTB,

que també participen activament en la resistència ucraïnesa. També s'aplica a la gent que resideix al Donbàs. La propaganda russa ha utilitzat hipòcritament les persones residents al Donbàs per justificar la invasió, acusant Ucraïna de «genocidi», mentre l'exèrcit rus arrasa completament les ciutats de la regió. Mentre aquí la gent fa llargues cues per enrolar-se a la Defensa Territorial ucraïnesa, a la part del Donbàs controlada per Rússia capturen els homes al mig del carrer, els incorporen a files per força i els llancen a la batalla, sense haver rebut instrucció, com a carn de canó.

Conflicte interimperialista

Un altre argument comú que s'esgrimeix contra la resistència ucraïnesa és que és una guerra subsidiària entre Occident i Rússia. Tot conflicte militar és polifacètic, i un dels components de la contesa actual és un conflicte interimperialista. Però si amb això n'hi hagués prou per qualificar la guerra de subsidiària, pràcticament tots els conflictes armats al món són guerres subsidiàries. En comptes de debatre sobre el terme, és més important analitzar el grau de dependència d'Ucraïna respecte a Occident i comprendre els objectius dels dos camps imperialistes.

Ucraïna és molt menys subsidiària d'Occident que el que van ser les forces kurdes respecte als EUA en la lluita heroica contra l'Estat Islàmic. D'altra banda, ser subsidiari no vol dir ser un titella: es tracta de forces locals que reben suport militar d'altres països. Tant aquests com aquelles tenen els seus propis interessos, que només poden coincidir en part. I de la mateixa manera que l'esquerra va recolzar els combatents de Rojava tot i que les forces kurdes de Síria rebien ajuda militar nord-americana, l'esquerra hauria de donar suport al poble ucraïnès. La política socialista relativa als conflictes armats s'hauria de basar en l'anàlisi de la situació sobre el terreny i no en la qüestió de si una potència imperialista recolza un bàndol o un altre.

En els darrers mesos, algunes persones d'esquerra han recorregut a la història de la primera guerra mundial per defensar que els corrents socialistes no haurien de recolzar cap bàndol en els conflictes interimperialistes. No obstant això, la segona gue-

rra mundial també va ser una contesa interimperialista. Això vol dir que no calia recolzar cap bàndol en aquesta guerra? No, perquè el conflicte interimperialista només era una dimensió de la guerra.

En un article anterior vaig recordar que molts representants de moviments anticolonials no van voler lluitar pels seus colonitzadors durant la segona guerra mundial, i un dels líders del Congrés Nacional Indi, Chandra Bose, fins i tot va col·laborar amb Alemanya nazi. Però també val la pena citar les paraules de Jawaharlal Nehru: en el conflicte entre el feixisme i la democràcia hem de formar inequívocament part d'aquesta última. També val la pena esmentar que el més coherent dels líders del Congrés Nacional Indi que van donar suport als Aliats a la guerra va ser M.N. Roy, el seu membre més ubicat a l'esquerra. És clar que això no significava que Roy decidís de sobte donar suport a l'imperialisme britànic. De la mateixa manera, donar suport a la lluita contra l'imperialisme rus no implica donar suport a l'imperialisme nord-americà.

Per descomptat, la situació actual és diferent. La participació directa d'altres països a la guerra no faria més que agreujar la situació. Tot i això, els corrents socialistes haurien de donar suport a la pressió econòmica sobre Rússia i exigir sancions més severes i l'embargament del petroli i el gas russos. Moltes sancions que s'apliquen actualment estan destinades a debilitar la indústria militar russa i minvar així la capacitat de Rússia per continuar combatent. L'esquerra també hauria de donar suport al bloqueig de les importacions de petroli i gas de Rússia, incrementant així la pressió econòmica sobre Putin perquè posi fi a la guerra.

Potser els EUA han après la seva lliçó pel ridícul que ha fet a l'Iraq i l'Afganistan. Rússia ha d'aprendre ara la seva lliçó, i com més contundent sigui, millor. La derrota a la guerra ha provocat revolucions en repetides ocasions, fins i tot a Rússia. Després que aquesta perdés la guerra de Crimea el 1856, l'imperi rus va abolir finalment l'esclavitud. La primera revolució russa de 1905 es va produir poc després de la derrota de Rússia a la guerra amb Japó. La derrota a Ucraïna podria desencadenar una altra revolució. Mentre Putin estigui al

poder, qualsevol canvi progressista a Rússia i a la majoria d'estats postsoviètics serà gairebé impossible.

Els països occidentals comparteixen responsabilitat per aquesta guerra. El problema és que moltes persones de l'esquerra radical critiquen aquests països per motius equivocats. En comptes de criticar el subministrament d'armes a Ucraïna, haurien de criticar el fet que fins i tot després de l'annexió de Crimea i la invasió del Donbàs, alguns Estats membres de la Unió Europea van continuar venent armes a Rússia. Això no és més que un exemple. La responsabilitat per aquesta decisió recau als governs occidentals, no a l'esquerra. No obstant això, en comptes de tractar de canviar la situació a millor, bona part de l'esquerra intenta empitjorar les coses encara més.

El poble ucraïnès és molt conscient que la guerra és terrible. Aquesta no és la nostra primera guerra. Hem estat vivint durant anys amb un conflicte obert a Donbàs. En aquesta guerra estem patint pèrdues importants, i seguirem patint si la guerra es prolonga. Ens correspon decidir quins sacrificis volem fer per guanyar la guerra i quines concessions hem de fer per posar fi a la mort i la destrucció. No entenc per què el govern dels EUA està d'acord amb això, mentre que bona part de l'esquerra prefereix adoptar un enfocament més imperial, exigint que Occident decideixi per nosaltres.

Fins ara, el Kremlin no s'ha mostrat disposat a fer concessions serioses. Espera que ens rendim. El poble ucraïnès no acceptarà el reconeixement de les conquestes territorials. Hi ha qui al·leguen que el subministrament d'armes a Ucraïna prolongarà la guerra i incrementarà el nombre de víctimes. De fet, és la manca de subministraments la que tindrà aquest efecte. Ucraïna pot guanyar i la victòria és el que hauria de propugnar l'esquerra internacional. Si triomfa Rússia, crearà un precedent per a la redefinició per la força de les fronteres estatals i empenyerà el món cap a la tercera guerra mundial.

Jo em vaig fer socialista en gran part sota la influència de la guerra al Donbàs i quan em vaig adonar que només superant el capitalisme tindrem la possibilitat de viure en un món sense guerres. Però mai no aconseguirem aquest objectiu si postulem la no resistència a la intervenció imperialista. Si l'esquerra no adopta la postura correcta davant d'aquesta guerra, es desacreditarà i marginarà. I hauré de lluitar durant molt de temps per superar les conseqüències d'aquesta neciesa.

Publicat a Dissent, 4-5-2022
i a Viento Sur, 14-5-2022.

Taras Bilous
Moviment Social
(Sotsialniy Rukh)

Solidaritat internacionalista amb la resistència de classe i d'esquerres!!

Des del mateix moment que va tornar la nostra delegació, vam reprendre la campanya per continuar donant el suport polític i material compromès amb l'esquerra i els i les treballadores, tornant a Ucraïna amb les demandes a què poguéssim fer front.

Així, hem iniciat un altre cicle de xerrades per Vilafranca del Penedès, Barcelona, ... explicant allò viscut en el viatge i també participant de

xerrades convocades per altres entitats que ens han ofert espai per explicar la campanya com a Santako o a San Fermín, a Madrid.

Les necessitats que ens segueixen plantejant els companys d'Operació Solidaritat són les de primers auxilis, però ara també ens arriben les demandes del *Sindicat Miner de Kryvyi Rih*, que necessiten el mateix i, a més, llet infantil pels milers de refugiats que acullen.

Us animem a no deixar sense resposta els lluitadors obrers i d'esquerres que enfronten l'ocupació russa, sigui:

- Organitzant una xerrada al vostre barri o localitat, lloc d'estudi o sindicat.
- Aportant al compte corrent de Lluita Internacionalista ES64 2100 3459 3821 0022 0515, aclarint en el concepte el vostre nom i «Ucraïna».
- Comprant bons de 5 euros als nostres companys, o ajudant-nos a vendre'ls.

Materialitzem la solidaritat internacionalista amb la resistència ucraïnesa d'esquerra i de classe!!

Us esperem!

Pots subscriure't a la nostra revista mensual (a escollir vesió en castellà o en català) enviant les teves dades a l'apartat de correu i fent l'ingrés per un any al compte corrent: **ES64 2100 3459 3821 0022 0515** (25 euros si te l'hem d'enviar per correu dins de l'Estat espanyol). La subscripció de lliurament en mà és de 17 euros i la podeu fer posant-vos en contacte amb qualsevol militant del grup.

Publicació mensual de Lluita Internacionalista. Dip. legal B-48673-2001. Lluita Internacionalista no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats.

Aquí ens trobaràs

- ✉ LUCHAINT@TELEFONICA.NET
- 📷 [LLUITA.INTERNACIONALISTA](https://www.instagram.com/LLUITA.INTERNACIONALISTA)
- 🐦 [@LUCHAINT](https://twitter.com/LUCHAINT)
- 📺 [@LINTERNACIONALISTA](https://www.facebook.com/LINTERNACIONALISTA)

Lluita Internacionalista és una organització trotskista. El nostre objectiu és la revolució socialista, per acabar amb el capitalisme i construir el socialisme. Impulsem la lluita obrera i jove, i la democràcia obrera. Defensem el dret a l'autodeterminació dels pobles, que és negat per l'Estat Monàrquic, un règim que cal abolir. La nostra Lluita és internacionalista: impulsem la reconstrucció de la IV Internacional.

